

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์เพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการถวายความปลอดภัยเพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดหน้าที่ส่วนราชการในพระองค์และกำหนดหลักเกณฑ์ในการถวายความปลอดภัยให้สามารถดำเนินการถวายพระเกียรติในการปฏิบัติภารกิจได้ตามพระราชประสงค์ โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ บรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ซึ่งในการประชุมครั้งนี้ที่ประชุมลงมติโดยคณะกรรมการเต็มสภาเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๒๖ ก วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการในพระองค์และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดระเบียบราชการและการบริหารงานบุคคลของราชการในพระองค์ กำหนดให้มีส่วนราชการในพระองค์ เพื่อปฏิบัติภารกิจขึ้นตรงต่อพระมหากษัตริย์ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการถวายความปลอดภัยให้สอดคล้องกับการกำหนดหน้าที่ส่วนราชการในพระองค์ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการถวายความปลอดภัยให้สามารถดำเนินการถวายพระเกียรติในการปฏิบัติภารกิจได้ตามพระราชประสงค์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๗ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดบทนิยามความหมายของคำว่า

“การถวายความปลอดภัย” หมายความว่า การรักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และให้หมายความรวมถึงการรักษาความปลอดภัยสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ผู้แทนพระองค์ซึ่งเป็นพระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป และบุคคลที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับเป็นพระราชอาคันตุกะ

“ความปลอดภัย” หมายความว่า การรักษาความปลอดภัยและการถวายพระเกียรติต่อพระองค์หรือบุคคลที่ต้องมีการถวายความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยของพระราชฐาน ที่ประทับหรือที่พัก การรักษาความปลอดภัยในขณะที่เสด็จไปหรือไปยังที่ใด รวมตลอดถึงการรักษาความปลอดภัยของยานพาหนะ และสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง

“ส่วนราชการในพระองค์” หมายความว่า ส่วนราชการในพระองค์ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดระเบียบราชการและการบริหารงานบุคคลของราชการในพระองค์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ส่วนราชการในพระองค์มีหน้าที่วางแผนการถวายความปลอดภัย ตลอดจนการอำนวยความสะดวก ประสานงาน ควบคุม และปฏิบัติงานในการถวายความปลอดภัย โดยมีราชเลขาการในพระองค์ของพระมหากษัตริย์ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชประสงค์ และในกรณีที่มีการกำหนดแผนการถวายความปลอดภัยตามวรรคหนึ่งและมีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐแห่งใด ให้แผนการถวายความปลอดภัยนั้น มีผลตามกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามด้วย (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งมีหน้าที่ในการถวายความปลอดภัยหรือร่วมมือในการถวายความปลอดภัย การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามที่ราชเลขาการในพระองค์ของพระมหากษัตริย์กำหนด (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ราชเลขาการในพระองค์ของพระมหากษัตริย์มีอำนาจกำหนดระเบียบหรือออกประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การปฏิบัติหน้าที่ในการถวายความปลอดภัยเพื่อใช้บังคับกับส่วนราชการในพระองค์ และหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการถวายความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพและมีแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกัน (มาตรา ๗)

๖. กำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการถวายความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกระเบียบ ประกาศ หรือกำหนดแนวปฏิบัติเป็นอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต / จัดทำ